

Från våra vänner på landsbygden.

Hemse den 4.

Karl XII:s dödsdag firades i år på ett enkelt men högtidligt sätt. Sedan eleverna, i år uppgående till 36 man, företagit ett fackeltåg genom samhället under afsjungande af fosterländska sånger, under stort deltagande från allmänhetens sida, samlades man i folkhögskolans sal. Sedan eleverna först afsjungit Kung Carl den unge hjälte, höll en af andre läraren föredrag om Karl XII.

Talaren erinrade om att Karl XII, som i en stad, som kanske ingen svensk hvarken förr eller senare, lefde och dog för rent svenska intressen, har, lifven han, af en liten kläck svenskar dyrkats som helgon, men af det stora flertalet har han varit och kommer han för alla tider att förblifva den klassiska dären.

Tal. ville nu visa, att den moderna historiska forskningen förvandlat Karl XII från helgon eller däre till en kall, lugn och beräknande statsman och fältherre, som klart uppfattade och med obehvlig energi sökte lösa det stora östeuropelska problem, inför hvilket han plötsligt funnit sig ställd. Han hade ödet emot sig, och ödet fällde honom i det ögonblick, då Sverige bäst behöfde honom. Svenskarna bör justera sin uppfattning om honom, har var ingen däre, han var en stor man.

Därefter följde ånyo unison sång och den enkla högtidligheten var slut.